

Sejm Ustawodawczy jednomyślnie uchwalił KONSTYTUCJĘ POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

W dniu Święta Odrodzenia, w VIII rocznicę ogłoszenia historycznego Manifestu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego, Sejm Ustawodawczy kwalifikowaną większością, jednomyślnie uchwalił Konstytucję Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, trwale gruntującą zdobycze ludu pracującego, torującą drogę do pełnego zwycięstwa socjalizmu.

Na uroczyste posiedzenie przy-
był Prezydent R. P., Przewodni-
czący Komisji Konstytucyjnej —
Bolesław Bierut.

Na posiedzeniu obecny był
Rząd z Premierem Józefem Cy-
rankiewiczem na czele. W obra-
dach uczestniczyli również człon-
kowie Komisji Konstytucyjnej.
W łóż dyplomatycznej obecni
byli członkowie korpusu dyplo-
matycznego. Galeria dla publi-
czności i łóż prasowa wypeł-
nione były po brzegi.

Gdy na salę obrad wchodzi
Prezydent R. P., Przewodniczą-
cy Komisji Konstytucyjnej —
Bolesław Bierut — w towarzy-
stwie Premiera Józefa Cyran-
kiewicza i wicemarszałków Sej-
mu Wacława Barcikowskiego,
Romana Zambrowskiego oraz
Stanisława Szwalbe — wszyscy
wstają, witając Prezydenta R. P.
długotrwałymi hucznymi okla-
skami.

Marszałek Kowalski wznowia
107 posiedzenie Sejmu. Na słowa
Marszałka: „Witam serdecznie
przybyłego na dzisiejsze obra-
dy Prezydenta Rzeczypospolitej,
Przewodniczącego Komisji Kon-
stytucyjnej, Obywatela Bolesła-
wa Bieruta” — posłowie odpo-
wiadają znów długotrwałą, ser-
deczną owacją na cześć Twórcy
Konstytucji.

Następnie Marszałek Kowal-
ski udziela głosu przedstawicie-
lom klubów poselskich, którzy
składają oświadczenia deklarują-
ce poparcie dla Projektu Kon-
stytucji. W imieniu Klubu Po-
selskiego ZSL przemawia pos.
Ozga-Michalski, w imieniu Ka-
tolicko-Spółecznego Klubu Po-
selskiego — pos. Frankowski, w
imieniu Klubu Poselskiego Str.
Demokratycznego — pos. Raba-
nowski, w imieniu Klubu Po-
selskiego PZPR — pos. Ochab.
(Przemówienia podajemy na
str. 2).

Po złożeniu oświadczeń przez
przedstawicieli klubów posel-
skich Izba przystępuje do głoso-
wania nad Projektem Konstytu-
cji Polskiej Rzeczypospolitej Lu-
dowej.

Marszałek Kowalski oświad-
cza, że Projekt Konstytucji bę-
dzie głosowany łącznie z po-
prawką zgłoszoną w dniu wczor-
ajszym w imieniu wszystkich
klubów poselskich przez posła
Lange. Do uchwalenia Kon-
stytucji wymagana jest większość
2/3 ustawowej liczby posłów.

Następuje uroczysty moment
głosowania. Sekretarze obliczają
głosy.

Gdy Marszałek Kowalski
stwierdził, że za Projektem

Konstytucji Polskiej Rzeczy-
pospolitej Ludowej głosowało
366 posłów — tj. wszyscy
obecni na posiedzeniu — i że
w ten sposób Konstytucja zo-
stała uchwalona kwalifikowa-
ną większością, jednomyślnie
— zrywa się spontaniczna
manifestacja. Posłowie wstają.
Długo rozbrzmiewają huczne
oklaski. Z ław poselskich pa-
dają okrzyki: „Niech żyje Kon-
stytucja Polskiej Rzeczypospo-
litej Ludowej!”, „Wielki Bu-
downiczy Prezydent Rze-
czypospolitej Bolesław Bie-
rut! — niech nam żyje!”,
Izba skanduje: „BIERUT”,
„BIERUT”, „BIERUT”.

Następnie Sejm Ustawodaw-
czy uchwalił Ustawę Konstytu-
cyjną — Przepisy wprowadzają-

ce Konstytucję Polskiej Rzeczy-
pospolitej Ludowej. Również i ta
Ustawa uchwalona została kwa-
lifikowaną większością jedno-
myślnie.

Na tym porządek dzienny po-
siedzenia został wyczerpany. Po-
słowie hucznymi oklaskami żę-
gnają opuszczającego łóż Pre-
zydenta Rzeczypospolitej.

O terminie następnego posie-
dzenia nastąpią oddzielne zawi-
domienia.

Manifestacja ludności Warszawy przed Sejmem

Z najwyższą uwagą śledził 4-dnio-
we obrady historycznego posiedzenia
Sejmu Ustawodawczego cały naród
polski, który w ogólnonarodowej dy-
kusji wyraził gorące, pełne poparcie
dla nowej Konstytucji — Wielkiej
Karty ludu pracującego miast i wsi.
Podniosły, radosny i uroczysty na-

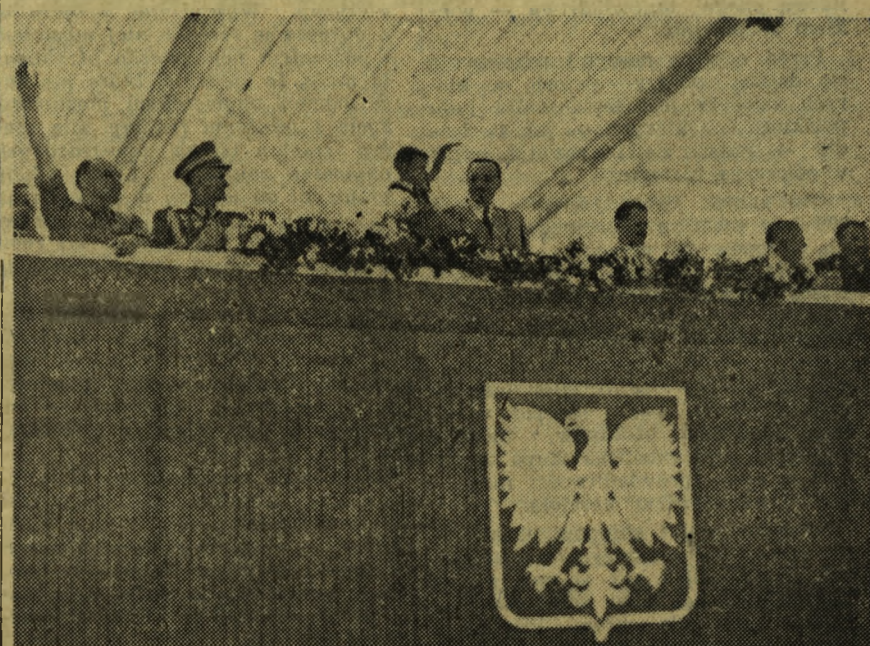
strój, w jakim nad Projektem Kon-
stytucji obradowali posłowie — przed-
stawiciele klasy robotniczej, chłop-
stwa i inteligencji pracującej — pro-
mieniał z sali sejmowej na cały
kraj, wzbudził serdeczny oddźwięk w
sercach wszystkich uczciwych Pola-
ków.

Pełnym wymowy wyrazem gorącego
zainteresowania narodu tym history-
cznym posiedzeniem Sejmu, a jedno-
cześnie wyrazem współuczestniczenia
mas pracujących w tworzeniu Kon-
stytucji było wielkie zgromadzenie
ludności Warszawy przed gmachem
Sejmu, rankiem 22 bm. Wielotysięcz-
ne rzesze mieszkańców Stolicy, mia-
sta bohaterskich tradycji narodu —
wypełniły dziedziniec sejmowy i
przyległe ulice, aby wysłuchać trans-
misji z posiedzenia Sejmu.

Zebrane rzesze mieszkańców War-
szawy, w skupieniu i z uwagą słucha-
jąc oświadczeń przedstawicieli klubów
poselskich.

W uroczystej chwili, gdy Marszałek
Kowalski obwieszcza, że Konstytucja
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej zo-
stała jednomyślnie uchwalona —
zrywa się burza oklasków. Padają po-
dejmowane przez zgromadzonych
okrzyki: „Niech żyje Konstytucja Pol-
skiej Rzeczypospolitej Ludowej!”,
„Niech żyje Jej Twórca Prezydent
Bierut!”, „Niech żyje Sejm Ustawo-
dawczy!”, „Niech żyje sojusz robot-
niczo — chłopski!”.

Długo trwa manifestacja radości i
dumy z uchwalenia Konstytucji.

Fragment trybuny honorowej. W środku Prezydent Bolesław Bierut.

Kwiat Polski na Placu Konstytucji Wielki pochód młodości

Warszawa stanęła twarzą w twarz
z historią — historią, pisaną przez
lud polski. Warszawa ludna, piękniej-
sza niż kiedykolwiek, wspaniała —

przywitała 8 rocznicę wyzwolenia tak,
jak nigdy dotąd.

Dni były nabrzmiałe historią. Oto
Sejm uchwalił Konstytucję. Wielką
kartę zdobyczy 8-letniego trudu, 8-let-
niej walki. Oto 200 tysięcy młodych
budowniczych Polski ślubowało wierce-
ność tej karcie, wierność drodze, po
której wiedzie Partia — sumienie,
honor i rozum narodu. Oto historycz-
ne chwile uchwalenia Konstytucji,
dni Złotu, dzień 22 Lipca związały się
z otwarciem Placu Konstytucji, który
jest miłością stolicy, dumą kraju,
szlachetnym i pięknym symbolem
triumfu woli i siły narodu. Plac Kon-
stytucji, perła stolicy — to właśnie
socialistyczna młodość Warszawy,
młodość zamknięta w kształtach
stworzonych ręką polskiego architek-
ta, kielnią warszawskiego murarza.
Młodość Warszawy witała młodość
Polski. Młodość kipiącą barwą,
uśmiechem, tańcem, muzyką. I szedł
najwspanialszy z pochodów, pochód
młodości przez miasto wskrzeszone
miłością i pracą ogromną. Szedł przez
plac, który dołąd ekryty wołem ru-
szszoń odetonił miasto i Polskę swą
urodę i wielkość.

Tak więc Warszawa, jej mieszkań-
cy i jej młodzi goście mieli okazję
ujrzeć i przeżyć żywą historię, tę-
tniące chwile wielkich wydarzeń na-
rodowych. Chwile, które głęboko za-
padają w serce, chwile kiedy rośnie i
krzepnie w sercach ludzkich to, co
jest najpiękniejsze i najszlachetniej-
sze — uczucie miłości Ojczyzny,
Uczucie serdecznej więzi z losami mi-
lionów pracujących ludzi — milio-
nów, które niezmordowanie i nieod-

(Dalszy ciąg na str. 3)

Przyjęcie u Premiera z okazji Święta Odrodzenia

Z okazji Święta Odrodzenia Polski
Prezes Rady Ministrów J. Cyrankie-
wicz wydał 22 bm. przyjęcie.

Na przyjęcie przybył owacyjnie wi-
tany Prezydent Bolesław Bierut.

W przyjęciu wzięli udział członko-
wie Biura Politycznego KC PZPR,
członkowie Rady Państwa, członko-
wie Rządu, przedstawiciele W. P.,
przedstawiciele stronnictw politycz-
nych oraz przedstawiciele uczestni-
ków Złotu Młodych Przdowników.

Na przyjęciu obecni byli również
członkowie Korpusu Dyplomatycznego
oraz członkowie delegacji zagranic-
nych przybyłych na Złot.

(Dalszy ciąg na str. 2)

„Do wielkiej księgi dziejów Polski wpisana została nowa zwycięska i pełna chwały karta” Przemówienie Prezydenta Bolesława Bieruta

Przed ślubowaniem młodzieży na Pl. Zwycięstwa w Warszawie Pre-
zydent Bolesław Bierut wygłosił następujące przemówienie:

Obywateli! Młodzieży polska! Przo-
downicy pracy i nauki! Uczestnicy
Złotu w stolicy!

Polacy ze wszystkich miast i wsi!
Witam Was i pozdrawiam z całego
serca w dniu naszego Święta Naro-
dowego!

Osiem lat temu na ziemi polskiej,
znajdującej się pod tyranją hitlerow-
skich najeźdźców, wkroczyły braters-
kie wyzwolenie Armie Radzieckie.
Kraj nasz dzięki temu odzyskał cał-
kowitą wolność! Naród polski święci
ten dzień swego wyzwolenia przesy-
łając gorące uczucia wdzięczności i
przypięci narodom radzieckim i
ich Wielkiemu Wodzowi Józefowi
Stalinowi.

Radosnym i szczęśliwym jest dzień
dzisiejszy dla wszystkich, którzy ko-
chają naszą Ojczyznę. Do wielkiej
księgi dziejów Polski wpisana zosta-
ła nowa zwycięska i pełna chwały
karta — Konstytucja Polskiej Rze-
czypospolitej Ludowej.

Nie była daremna cieżka i długa
walka naszych ojców, nie daremne
były krew i znoy tych, którzy za
wolność i zwycięstwo ludu polskiego
oddali swe życie. Przynoszą i przy-
noszą będą w coraz większym stop-
niu obfity plon pracy i wysiłki całego
dzisiejszego pokolenia przdownni-
ków i budowniczych Polski Ludowej.

Młodzi przyjaciele!
Wasz piękny Złot w stolicy kraju
w te pamiętne dni nie jest tylko
zwykłą radosną uroczystością — ma
on głębsze znaczenie. Wasz Złot jest
apelem młodych patriotów do całego
narodu.

Za chwilę młodzież polska Waszy-
mi ustami złoży Ojczyźnie naszej
ślubowanie, które stanie się wyra-

zem najgorętszych uczuć każdego pa-
trioty — niezależnie od wieku. Z
najgłębszym wzruszeniem powtarzać
będzie dziś wraz z Wami cała Pol-
ska najbardziej uroczyste zobowiąza-

nie, jakie może złożyć swej Ojczy-
źnie naród sercami swej młodzieży.

Budujemy Polskę, budujemy socja-
lizm jako lepszy i sprawliwszy
ustrój społeczny. Nie było jeszcze w
dziejach Polski równie wzniosłej
sprawy, równie wielkiego zadania.

Ślubowanie młodzieży

W dniu Święta Odrodzenia, w historycznym dniu uchwalenia Kon-
stytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, 200 tys. uczestników Złotu
Młodych Przdowników — Budowniczych Polski Ludowej, zebranych na
Placu Zwycięstwa w Warszawie, złożyło w imieniu młodzieży polskiej
następujące uroczyste ślubowanie Ludowej Ojczyźnie. (Sprawozdanie —
patrz str. 3).

Ślubujemy Tobie, Ojczyzno, na chwałę okryte sztandary, na testa-
ment wielkich patriotów i rewolucjonistów: Tadeusza Kościuszki, Ada-
ma Mickiewicza, Ludwika Waryńskiego, Feliksa Dzierżyńskiego, Mar-
celego Nowotki, Karola Świerczewskiego, na krew ojców i braci na-
szych, poległych w walce o wolność i socjalizm, na Konstytucję Polskiej
Rzeczypospolitej Ludowej, która spełnia marzenia minionych pokoleń.

Ślubujemy Tobie Ojczyzno, my — synowie i córki ludu pracują-
cego, młodzi przdownicy pracy i nauki, młodzi robotnicy, chłopci i żoł-
nierze, amunicja władze robotników i chłopów, walczący z ciemnotą, za-
cofaniem i przesadami, pomażać bogactwa narodu pracą i nauką,
walczący w pierwszych szeregach o wykonanie Planu 6-letniego, o roz-
wój nauki i wzrost kultury narodowej, o zwycięskie zbudowanie socja-
lizmu.

Ślubujemy Tobie, Ojczyzno, oddać wszystkie siły świętej sprawie
obrony pokoju przed amerykańskimi i hitlerowskimi podpalaczami i lu-
dobójcami, strzec niepodległość i węzły braterstwa z obrońcami pokoju na
całym świecie, rozwijać wieczystą przyjaźń z potężnym krajem radziec-
kim — ojczyzną Lenina i Stalina. Będziemy czujni i nieprzejednani wo-
bec wrogów ludu i obcych najmlotów, wobec zdrajców narodu i szkodni-
ków, będziemy wiernie strzegli mienia i dobra narodowego.

Ślubujemy wypełniać wskazania naszego Nauczyciela, Budownicze-
go Polski Ludowej — ukochanego Towarzysza Bolesława Bieruta,
ofiarnie służyć sprawie rozkwitu i świetności Polskiej Rzeczypospolitej
Ludowej.

Wojsko z ludem — lud z wojskiem.

Młodzież ślubuje.

Młód górnicza w pochodzie.

Oświadczenia przedstawicieli klubów poselskich przed głosowaniem nad Projektem Konstytucji

Na 107 posiedzeniu Sejmu Ustawodawczego, przed głosowaniem nad Projektem Konstytucji, przedstawiciele klubów poselskich złożyli oświadczenia.

Pos. Czga-Michalski — ZSL

Marszałek udziela głosu przedstawicielowi Klubu Poselskiego Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego pos. Czga-Michalskiemu, który składa następujące oświadczenie:

Obywatele Polowie. Daleka była droga narodu polskiego do dzisiejszych dni, które przysili historycy nazwą epoką ludowładztwa — wiekiem socjalizmu.

Przed oczyma naszymi przeuwają się dzisiaj obrazy historii, w których zawarta jest treść walki ludu polskiego i z których — jak ze źródła — rodzi się i rozwija nasza współczesna historia.

Oto zamek Chorszyński — przed 300 laty kwatery zbrojnego powstania chłopów na przeciąg trwającej na Podhalu rewolucji. Bunt, który wtedy rozgorzał przeciwko uciskowi szlachty, zgazono chłopską krew, chwytając na krakowskim rynku przywódców powstania. Kostka-Napierski, główny organizator walczących chłopów, wbił na pal wyrokiem panów i biskupów, mógł z wysokości mecenarskiego stupa zagłądać w oczy sprawiedliwości magnatów i miłosierdziu kościoła.

Sztandar walki chłopów, wzniesiony przeciwko państwu i uciskowi, przechodził z rąk do rąk, z jednego wieku na drugi wiek. Na jego płótnie zostawała krew klasowego buntu Napierskiego i krew patriotycznego zrywu chłopskiego pod Stefanem Czarnieckim, pędzącym za bramkami szwedzkimi najęźdźców od brzozi Krakowa, Warszawy i Gdańska.

Na jego płótnie jest krew kosynierów Bartosza Głowackiego, krew, w której Kościuszkę uciśniono, w której mógł wypisać Polaniecki Uniwersał. Sztandar chłopskiej walki niesionej w dionach pańszczyźnianych Olszyny Grochowskiej, w rękach chłopów, o których hymn ludowy mówi: „Armaty pod Stoczkiem zdobywała wiara rękami czarnymi od pluga...” — ten sztandar niezłomnych walk, mecenarstwa i ofiar ludu wiodł masę chłopską ku wyzwoleniu, ku wolności, ku Polsce Ludowej.

Były nas wtedy chłopów miliony, żyjące w nędzy i poniżeniu. Ale zrywaliśmy się do walki przeciwko tej nędzy, przeciwko uciskowi.

Buntujecie się chłopowie Ziemi Świętokrzyskiej i Lubelskiej, zrodziło się zła chłopska postać księdza Sciegiennego, postać płomiennego patrioty i działacza.

Masy chłopskie niejednokrotnie zrywały się w ciągu wieków do krwawej walki przeciwko ciemnościom i wyzyskiwaczom.

Walka chłopska osiągnęła pierwsze zwycięstwa dopiero wtedy, kiedy na pole dziejów wkroczyła klasa robotnicza i kiedy chłop w klasie robotniczej uzyskał sojusznika i siłę przodującą w walce wyzwoleniczej.

Rewolucyjno-patriotyczny ruch ludowy od pierwszych swoich dni walczył z obszarnikami, fabrykantami i bankierami. Ta klasa wyzyskiwaczy zamylała nam drogę do ziemi, do wolności, do oświaty, zamykała nam drogę do normalnego ludzkiego życia. Ogródziwszy swoje bogactwa konstytucyjną przywilejami i egzystencyjnymi prawami, zepchnęli lud na dno upadku i nędzy.

Czy to nie socjalizm?

„Śmiem twierdzić — tak mówi dziś Ludwik Maj, chłop z Podhala — że socjalizm jest już na naszym terenie, bo ci wczorajsi komornicy występujący się gazdom, dziś gdy budują Nową Hutę i federują w kopalniach węgla na Śląsku — czy to nie socjalizm?”

A nasza młodzież dawniej występująca się gazdom, a nawet odmawiająca nowemu, aby mogła dołączyć do szeregu służenia — dziś kiedy wypełnia ona sale w krakowskich szkołach i na wyższych uczelniach — czy to nie socjalizm? A to, że wzrasta wydajność zbóż, że wzrastają obszary łnu, podnosi się szybko hodowla — czy to nie socjalizm?

A to, że wczorajsze matki obciążone wielką ilością dzieci, zrujnowane na zdrowiu, doprowadzone warunkami życiowymi do skrajnej nędzy — dziś szanowane, odznaczane orderami i otrzymujące listy od synów oficerów. Wojska Polskiego, od synów przodowników w Nowej Hucie, od obywateli traktorzystów PGR — czy to nie socjalizm?

A lekarze, których pojawienie się przed wojną na wsi przydawało się chłopom do cudu, bo wtedy tylko babki czarnodziejskimi ziołami poświadczały w Kalwarii Zebrzydowskiej — dziś kiedy stracili one swoją cudotwórczą moc, czy to także nie socjalizm?”

Przez dziesiątki lat reakcja polska straszyla chłopów socjalizmem. A oto odpowiedź dana dzisiaj przez chłopów, oto ocena zmian, które zaszły na wsi idące ku socjalizmowi.

Dzisiaj uchwalamy w imieniu całego ludu Konstytucję, której wytyczne prowadzą nas po drodze wiodącej do najszlachetniejszych postępów tradycji polskich ku utrwaleniu i rozwojowi Państwa Demokracji Ludowej.

chłopskim, o jego wypróbowanej niezawodnej sile. Żywym symbolem tego sojuszu i jego siły jest syn chłopski — robotnik, nieustraszonego wojownika w walce o lepszą dolę ludu, w walce o szczęście narodu. Prezydent Rzeczypospolitej Bolesław Bierut. (Długotrwałe oklaski).

Sila tego sojuszu wyrosła w bojach z ciemnością ludu polskiego i polskiego narodu, osiągnęła zwycięstwo w oparciu o pomoc i doświadczenia w pierwszych państwie robotników i chłopów — w Związku Radzieckim.

Lud polski uchwała Konstytucję, która będzie służyła urzeczywistnieniu wielkich idei socjalizmu, pokojowej przyjaźni i współpracy z narodami.

Niech mi wolno będzie na zakończenie przytoczyć głos chłopów Antoniego Mroczka ze wsi Ławski, woj. białostockiego. Udzielił mi głosu w imieniu milionów chłopów, którzy brali udział w dyskusji nad Projektem Konstytucji. Oto jego głos:

„Przez 60 lat nie trzymałem w

reku żadnej książki. Nie umiałem ani czytać ani pisać. Dziś mam lat 63. Trzy lata temu na kursie wieczorowym spadło mi białmo z oczu. Teraz moim życzeniem jest, aby tę Konstytucję, co ją nam w gazetach pokazano, w książeczkę małą w twardej okładce uformować. Bo z tą książeczką nie chciałbym się rozstać do ostatniego dnia mojego żywota. Pod kapotą będę ją nosił, w pole, na wyjazd i do gromady”.

W tym głosie mamy prawo widzieć podsumowanie wielomilionowej dyskusji, w tym głosie mamy prawo widzieć stanowisko chłopów wobec nowej Konstytucji.

W jednym z głosów pracującej wsi, w jednym z patriotycznych postaw chłopów, którzy będą strzegali jej zasad, będą wypełniali jej przykazania, nie szczędząc dla dobra Polski rzetelnej pracy i siły — posłowie Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego oddają swoje głosy, głosy chłopów na Konstytucję. (Długotrwałe oklaski).

Następnie Marszałek udziela głosu przedstawicielowi Katolicko - Społecznego Klubu Poselskiego pos. Frankowskiemu, który oświadcza: Tylko taki ustrój będzie dobry i trwały w którym prawo rządzić będzie sercem obywateli. Jesteśmy przekonani, że prawa zawarte w naszej Konstytucji będą rządziły sercami wszystkich Polaków.

Wielkie dzieło buduje się jedynie wielkim zbiorowym wysiłkiem całego narodu. Stąd też konieczność jednoczenia w naszym narodzie wszystkich go patriotyczne, wszystkie, co umie odróżnić wagę części i wagę całości, wszystkie, co umie wczuć się w rytm historii i zrozumieć czym jest współczesna polska racja stanu.

Będziemy na wszystkich dostępnych nam odcinkach czynili wysiłki, zmierzające do mobilizacji sił narodu. Będziemy wraz z innymi głosili społeczeństwu polskiemu, że miejsce jego — zgodnie ze wskazaniami Prezydenta Bieruta — jest we froncie narodowym walki o pokój i realizację Planu 6-letniego. Będziemy zdecydowanie przeciwstawiali się wszelkim zakusom pływającym z zewnątrz, których celem jest rozbić jednolność narodu i zniszczenie tego, co zostało w ciągu 8 lat zbudowane przez Polskę Ludową.

Chcemy dalszą ofiarną pracę, wspólnie ze wszystkimi Polakami, zadokumentować, że założenia zawarte w Konstytucji odpowiadają żywotnym interesom narodu.

Dlatego też Klub Poselski Katolicko - Społeczny będzie głosował za uchwaleniem przedłożonego projektu. (Okłaski).

Pos. Rabanowski — SD

Następnie zabiera głos przedstawiciel Klubu Poselskiego Stronnictwa Demokratycznego pos. Rabanowski. W 8-ma rocznicę Manifestu Lipcowego PKWN — naród polski otrzymuje Konstytucję najbardziej w naszych dziejach demokratyczną, najbardziej postępową, Konstytucję odzwierciedlającą przełomowe, rewolucyjne osiągnięcia polskiego ludu pracującego — robotników, chłopów, inteligencji i rzemieślników.

Konstytucja nasza jest wyrazem woli ludu polskiego, manifestem zwycięstwa, świadectwem przełomu, jaki dokonał się w życiu narodu polskiego.

Zrodzona z historycznych doświadczeń narodu — Konstytucja — opiera niepodległość naszej Ojczyzny na głębokim patriotyzmie mas pracujących, na niewzruszonych podstawach przyjaźni i wzajemnego poszanowania suwerenności wszystkich narodów milujących pokój.

Stronnictwo Demokratyczne, skupiające w swych szeregach odłamy inteligencji, pracowników umysłowych i rzemieślników, widzi w Konstytucji

Z kolei Marszałek udziela głosu przedstawicielowi Klubu Poselskiego PZPR pos. Ochabowi, który składa następujące oświadczenie:

Wysoki Sejmie. Dyskusja nad Projektem Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej dobiegła końca. Zbliża się historyczna chwila głosowania, przez którą Projekt ten stanie się ustawą zasadniczą naszego Państwa Ludowego.

Konstytucja, którą będziemy uchwalali, nie zrodziła się tylko w murach tego gmachu. Nie jest ona, jak była Konstytucja 3 Maja, dziełem niewielkiej grupy reformatorów, którzy nieledwie spiskiem zmuszeni byli zapewnić jej uchwalenie.

Różni się ona zasadniczo od poprzedniej demokratycznej konstytucji 1921 roku, przyjętej w wyniku parlamentarnych przetargów stronnictw

kształcenia umysłu, oddania i poświęcenia sprawie ludu pracującego, wierności narodowi i Ojczyźnie, których wzór dawali nam wielcy patrioti i bojownicy: Tadeusz Kościuszko, Adam Mickiewicz, Józef Dąbrowski, Ludwik Waryński, Feliks Dzierżyński, Marcell Nowotko, Karol Świerczewski i wielu, wielu innych, przodujących narodowi bohaterów. Naszym zadaniem jest wychowywać i hartować według tych najlepszych wzorów samych siebie i najbliższych szeregów całej młodzieży polskiej. Uczmy ją i przekonywujemy, aby wypieniała resztki zła i brzydoty w naszym życiu, ponurę przetrzaski starego ustroju burżuazyjnego, jego moralnego upadku, jego zdziczenia.

Młodzi przyjaciele! Przewodnicy pracy i nauki to ci, którzy najmocniej kochają swój kraj, to ci, których nasza Konstytucja zaleca otoczyć powszechnym szacunkiem narodu. Czyż może być piękniejsze, bardziej zaszczytne uznanie niż to, które najwyższe prawa narodu przyznają przedownikom pracy.

Polska Ludowa złaźniała przywileje dla bogatych i szeroko rozwarła dla młodzieży bramę do nauki, do pracy, do awansu społecznego. Uchwalona dziś Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest wcieleniem dążeń szeregu pokoleń, jest zabezpieczeniem rzeczy najdroższej sercu każdego Polaka: Ojczyzny Wolnej i Niepodległej, kвітającej i sprawiedliwej.

Młodzi uczestnicy Złotu! Jesteście tymi, którzy wyróżnili się

Ustrój kapitalistyczny nie jest już w stanie opowiadać rozkładu i kryzysu, który go toczy i podcina od wewnątrz. Ale wyzyskiwacze imperialistyczni — mimo to — chcą narzucić światu siłą zbrojną swe panowanie. Od dwóch lat przeszło usiłują oni bezskutecznie zniszczyć naród koreański, stosując najbardziej zbrodnicze środki masowego ludobójstwa. Ale zbrodnicze plany imperialistyczne obróca się wniwecz, jeśli przeciwstawia im się w zarysach wszyscy ludzie, którzy pragną pokoju, a takich ludzi jest olbrzymia większość na świecie.

Zadaniem naszego pokolenia jest bronić pokoju przed knowaniami podpalaczy świata, rozwijać współpracę i wzmacniać przyjaźń między narodami uwalnionymi z pęt kapitalizmu. Broniąc pokój, bronimy niepodległość własnego kraju i wypełniamy nasz obowiązek wobec całej ludzkości.

Młodzi przyjaciele! Oto cztery najważniejsze sprawy, najważniejsze zadania, które stoją przed nami, przed całym naszym dzisiejszym pokoleniem — walka o wiedzę, o najwydajniejszą pracę, o prawdę, o pokój. Jest to zarazem walka o wzrost siły naszego państwa, walka o jedność narodu i jego rozwój, walka o niepodległość i dobrobyt kraju.

Jak przygotować się, jak uzbroić się do tej walki? Najlepszym i niezawodnym orężem w tej walce jest piastowanie w sercach i umysłach najpiękniejszych uczuć patriotyzmu i ofiarności, wielkiego pragnienia poznawania prawdy,

burżuazyjnych, obcych i wrogich ludowi.

Nasza Ludowa Konstytucja jest też przeciwnieństwem i potępieniem haniebnego „konstytucji” faszyzowskiej, narzuconej Polsce przez zgraję sanacyjną w 1935 roku.

Postanowienia naszej ustawy zasadniczej — zanim zostały sformułowane w opublikowanym projekcie,

dojrzały w umysłach najlepszych synów i córek narodu polskiego, co wynikło z rozwoju idei państwa i społeczeństwa z górą rzucającą się przed oczyma, z wieloletniej walki mas robotniczo-chłopskiej, z wieloletniej walki o wolność i o lepszą dolę ludu polskiego.

Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest wielkim aktem umocnienia Państwa Ludowego. Świadczą o dojrzałości dokonanej w Polsce w walce społecznej, atakującej przed światem w majowym 1946 roku rewolucyjnego prawa, które będzie podstawą ludowej państwowości.

Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest wielkim aktem umocnienia Państwa Ludowego. Świadczą o dojrzałości dokonanej w Polsce w walce społecznej, atakującej przed światem w majowym 1946 roku rewolucyjnego prawa, które będzie podstawą ludowej państwowości.

Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest wielkim aktem umocnienia Państwa Ludowego. Świadczą o dojrzałości dokonanej w Polsce w walce społecznej, atakującej przed światem w majowym 1946 roku rewolucyjnego prawa, które będzie podstawą ludowej państwowości.

Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest wielkim aktem umocnienia Państwa Ludowego. Świadczą o dojrzałości dokonanej w Polsce w walce społecznej, atakującej przed światem w majowym 1946 roku rewolucyjnego prawa, które będzie podstawą ludowej państwowości.

Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest wielkim aktem umocnienia Państwa Ludowego. Świadczą o dojrzałości dokonanej w Polsce w walce społecznej, atakującej przed światem w majowym 1946 roku rewolucyjnego prawa, które będzie podstawą ludowej państwowości.

Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest wielkim aktem umocnienia Państwa Ludowego. Świadczą o dojrzałości dokonanej w Polsce w walce społecznej, atakującej przed światem w majowym 1946 roku rewolucyjnego prawa, które będzie podstawą ludowej państwowości.

Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest wielkim aktem umocnienia Państwa Ludowego. Świadczą o dojrzałości dokonanej w Polsce w walce społecznej, atakującej przed światem w majowym 1946 roku rewolucyjnego prawa, które będzie podstawą ludowej państwowości.

Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest wielkim aktem umocnienia Państwa Ludowego. Świadczą o dojrzałości dokonanej w Polsce w walce społecznej, atakującej przed światem w majowym 1946 roku rewolucyjnego prawa, które będzie podstawą ludowej państwowości.

Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest wielkim aktem umocnienia Państwa Ludowego. Świadczą o dojrzałości dokonanej w Polsce w walce społecznej, atakującej przed światem w majowym 1946 roku rewolucyjnego prawa, które będzie podstawą ludowej państwowości.

Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest wielkim aktem umocnienia Państwa Ludowego. Świadczą o dojrzałości dokonanej w Polsce w walce społecznej, atakującej przed światem w majowym 1946 roku rewolucyjnego prawa, które będzie podstawą ludowej państwowości.

Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest wielkim aktem umocnienia Państwa Ludowego. Świadczą o dojrzałości dokonanej w Polsce w walce społecznej, atakującej przed światem w majowym 1946 roku rewolucyjnego prawa, które będzie podstawą ludowej państwowości.

Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest wielkim aktem umocnienia Państwa Ludowego. Świadczą o dojrzałości dokonanej w Polsce w walce społecznej, atakującej przed światem w majowym 1946 roku rewolucyjnego prawa, które będzie podstawą ludowej państwowości.

Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest wielkim aktem umocnienia Państwa Ludowego. Świadczą o dojrzałości dokonanej w Polsce w walce społecznej, atakującej przed światem w majowym 1946 roku rewolucyjnego prawa, które będzie podstawą ludowej państwowości.

Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest wielkim aktem umocnienia Państwa Ludowego. Świadczą o dojrzałości dokonanej w Polsce w walce społecznej, atakującej przed światem w majowym 1946 roku rewolucyjnego prawa, które będzie podstawą ludowej państwowości.

Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest wielkim aktem umocnienia Państwa Ludowego. Świadczą o dojrzałości dokonanej w Polsce w walce społecznej, atakującej przed światem w majowym 1946 roku rewolucyjnego prawa, które będzie podstawą ludowej państwowości.

Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest wielkim aktem umocnienia Państwa Ludowego. Świadczą o dojrzałości dokonanej w Polsce w walce społecznej, atakującej przed światem w majowym 1946 roku rewolucyjnego prawa, które będzie podstawą ludowej państwowości.

Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest wielkim aktem umocnienia Państwa Ludowego. Świadczą o dojrzałości dokonanej w Polsce w walce społecznej, atakującej przed światem w majowym 1946 roku rewolucyjnego prawa, które będzie podstawą ludowej państwowości.

Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest wielkim aktem umocnienia Państwa Ludowego. Świadczą o dojrzałości dokonanej w Polsce w walce społecznej, atakującej przed światem w majowym 1946 roku rewolucyjnego prawa, które będzie podstawą ludowej państwowości.

Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest wielkim aktem umocnienia Państwa Ludowego. Świadczą o dojrzałości dokonanej w Polsce w walce społecznej, atakującej przed światem w majowym 1946 roku rewolucyjnego prawa, które będzie podstawą ludowej państwowości.

Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest wielkim aktem umocnienia Państwa Ludowego. Świadczą o dojrzałości dokonanej w Polsce w walce społecznej, atakującej przed światem w majowym 1946 roku rewolucyjnego prawa, które będzie podstawą ludowej państwowości.

Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest wielkim aktem umocnienia Państwa Ludowego. Świadczą o dojrzałości dokonanej w Polsce w walce społecznej, atakującej przed światem w majowym 1946 roku rewolucyjnego prawa, które będzie podstawą ludowej państwowości.

Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest wielkim aktem umocnienia Państwa Ludowego. Świadczą o dojrzałości dokonanej w Polsce w walce społecznej, atakującej przed światem w majowym 1946 roku rewolucyjnego prawa, które będzie podstawą ludowej państwowości.

Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest wielkim aktem umocnienia Państwa Ludowego. Świadczą o dojrzałości dokonanej w Polsce w walce społecznej, atakującej przed światem w majowym 1946 roku rewolucyjnego prawa, które będzie podstawą ludowej państwowości.

Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest wielkim aktem umocnienia Państwa Ludowego. Świadczą o dojrzałości dokonanej w Polsce w walce społecznej, atakującej przed światem w majowym 1946 roku rewolucyjnego prawa, które będzie podstawą ludowej państwowości.

Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest wielkim aktem umocnienia Państwa Ludowego. Świadczą o dojrzałości dokonanej w Polsce w walce społecznej, atakującej przed światem w majowym 1946 roku rewolucyjnego prawa, które będzie podstawą ludowej państwowości.

Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest wielkim aktem umocnienia Państwa Ludowego. Świadczą o dojrzałości dokonanej w Polsce w walce społecznej, atakującej przed światem w majowym 1946 roku rewolucyjnego prawa, które będzie podstawą ludowej państwowości.

Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest wielkim aktem umocnienia Państwa Ludowego. Świadczą o dojrzałości dokonanej w Polsce w walce społecznej, atakującej przed światem w majowym 1946 roku rewolucyjnego prawa, które będzie podstawą ludowej państwowości.

Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest wielkim aktem umocnienia Państwa Ludowego. Świadczą o dojrzałości dokonanej w Polsce w walce społecznej, atakującej przed światem w majowym 1946 roku rewolucyjnego prawa, które będzie podstawą ludowej państwowości.

Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest wielkim aktem umocnienia Państwa Ludowego. Świadczą o dojrzałości dokonanej w Polsce w walce społecznej, atakującej przed światem w majowym 1946 roku rewolucyjnego prawa, które będzie podstawą ludowej państwowości.

Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest wielkim aktem umocnienia Państwa Ludowego. Świadczą o dojrzałości dokonanej w Polsce w walce społecznej, atakującej przed światem w majowym 1946 roku rewolucyjnego prawa, które będzie podstawą ludowej państwowości.

Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest wielkim aktem umocnienia Państwa Ludowego. Świadczą o dojrzałości dokonanej w Polsce w walce społecznej, atakującej przed światem w majowym 1946 roku rewolucyjnego prawa, które będzie podstawą ludowej państwowości.

Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest wielkim aktem umocnienia Państwa Ludowego. Świadczą o dojrzałości dokonanej w Polsce w walce społecznej, atakującej przed światem w majowym 1946 roku rewolucyjnego prawa, które będzie podstawą ludowej państwowości.

Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest wielkim aktem umocnienia Państwa Ludowego. Świadczą o dojrzałości dokonanej w Polsce w walce społecznej, atakującej przed światem w majowym 1946 roku rewolucyjnego prawa, które będzie podstawą ludowej państwowości.

Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest wielkim aktem umocnienia Państwa Ludowego. Świadczą o dojrzałości dokonanej w Polsce w walce społecznej, atakującej przed światem w majowym 1946 roku rewolucyjnego prawa, które będzie podstawą ludowej państwowości.

Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest wielkim aktem umocnienia Państwa Ludowego. Świadczą o dojrzałości dokonanej w Polsce w walce społecznej, atakującej przed światem w majowym 1946 roku rewolucyjnego prawa, które będzie podstawą ludowej państwowości.

Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest wielkim aktem umocnienia Państwa Ludowego. Świadczą o dojrzałości dokonanej w Polsce w walce społecznej, atakującej przed światem w majowym 1946 roku rewolucyjnego prawa, które będzie podstawą ludowej państwowości.

Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest wielkim aktem umocnienia Państwa Ludowego. Świadczą o dojrzałości dokonanej w Polsce w walce społecznej, atakującej przed światem w majowym 1946 roku rewolucyjnego prawa, które będzie podstawą ludowej państwowości.

Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest wielkim aktem umocnienia Państwa Ludowego. Świadczą o dojrzałości dokonanej w Polsce w walce społecznej, atakującej przed światem w majowym 1946 roku rewolucyjnego prawa, które będzie podstawą ludowej państwowości.

Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest wielkim aktem umocnienia Państwa Ludowego. Świadczą o dojrzałości dokonanej w Polsce w walce społecznej, atakującej przed światem w majowym 1946 roku rewolucyjnego prawa, które będzie podstawą ludowej państwowości.

Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest wielkim aktem umocnienia Państwa Ludowego. Świadczą o dojrzałości dokonanej w Polsce w walce społecznej, atakującej przed światem w majowym 1946 roku rewolucyjnego prawa, które będzie podstawą ludowej państwowości.

Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest wielkim aktem umocnienia Państwa Ludowego. Świadczą o dojrzałości dokonanej w Polsce w walce społecznej, atakującej przed światem w majowym 1946 roku rewolucyjnego prawa, które będzie podstawą ludowej państwowości.

Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest wielkim aktem umocnienia Państwa Ludowego. Świadczą o dojrzałości dokonanej w Polsce w walce społecznej, atakującej przed światem w majowym 1946 roku rewolucyjnego prawa, które będzie podstawą ludowej państwowości.

Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest wielkim aktem umocnienia Państwa Ludowego. Świadczą o dojrzałości dokonanej w Polsce w walce społecznej, atakującej przed światem w majowym 1946 roku rewolucyjnego prawa, które będzie podstawą ludowej państwowości.

Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest wielkim aktem umocnienia Państwa Ludowego. Świadczą o dojrzałości dokonanej w Polsce w walce społecznej, atakującej przed światem w majowym 1946 roku rewolucyjnego prawa, które będzie podstawą ludowej państwowości.

Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest wielkim aktem umocnienia Państwa Ludowego. Świadczą o dojrzałości dokonanej w Polsce w walce społecznej, atakującej przed światem w majowym 1946 roku rewolucyjnego prawa, które będzie podstawą ludowej państwowości.

Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest wielkim aktem umocnienia Państwa Ludowego. Świadczą o dojrzałości dokonanej w Polsce w walce społecznej, atakującej przed światem w majowym 1946 roku rewolucyjnego prawa, które będzie podstawą ludowej państwowości.

Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest wielkim aktem umocnienia Państwa Ludowego. Świadczą o dojrzałości dokonanej w Polsce w walce społecznej, atakującej przed światem w majowym 1946 roku rewolucyjnego prawa, które będzie podstawą ludowej państwowości.

Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest wielkim aktem umocnienia Państwa Ludowego. Świadczą o dojrzałości dokonanej w Polsce w walce społecznej, atakującej przed światem w majowym 1946 roku rewolucyjnego prawa, które będzie podstawą ludowej państwowości.

Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest wielkim aktem umocnienia Państwa Ludowego. Świadczą o dojrzałości dokonanej w Polsce w walce społecznej, atakującej przed światem w majowym 1946 roku rewolucyjnego prawa, które będzie podstawą ludowej państwowości.

Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest wielkim aktem umocnienia Państwa Ludowego. Świadczą o dojrzałości dokonanej w Polsce w walce społecznej, atakującej przed światem w majowym 1946 roku rewolucyjnego prawa, które będzie podstawą ludowej państwowości.

Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest wielkim aktem umocnienia Państwa Ludowego. Świadczą o dojrzałości dokonanej w Polsce w walce społecznej, atakującej przed światem w majowym 1946 roku rewolucyjnego prawa, które będzie podstawą ludowej państwowości.

Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest wielkim aktem umocnienia Państwa Ludowego. Świadczą o dojrzałości dokonanej w Polsce w walce społecznej, atakującej przed światem w majowym 1946 roku rewolucyjnego prawa, które będzie podstawą ludowej państwowości.

Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest wielkim aktem umocnienia Państwa Ludowego. Świadczą o dojrzałości dokonanej w Polsce w walce społecznej, atakującej przed światem w majowym 1946 roku rewolucyjnego prawa, które będzie podstawą ludowej państwowości.

Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest wielkim aktem umocnienia Państwa Ludowego. Świadczą o dojrzałości dokonanej w Polsce w walce społecznej, atakującej przed światem w majowym 1946 roku rewolucyjnego prawa, które będzie podstawą ludowej państwowości.

Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest wielkim aktem umocnienia Państwa Ludowego. Świadczą o dojrzałości dokonanej w Polsce w walce społecznej, atakującej przed światem w majowym 1946 roku rewolucyjnego prawa, które będzie podstawą ludowej państwowości.

Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest wielkim aktem umocnienia Państwa Ludowego. Świadczą o dojrzałości dokonanej w Polsce w walce społecznej, atakującej przed światem w majowym 1946 roku rewolucyjnego prawa, które będzie podstawą ludowej państwowości.

Kwiat Polski na Placu Konstytucji

Wielki pochód młodzieży

(DALSZY CIĄG ZE STR. 1)

wracalnie budują dom ojczysty, uczucie gorącej wdzięczności do kraju zwycięskiego socjalizmu, który pomaga nam na każdym kroku, i uczucie solidarności z wazytkimi narodami świata, walczącymi o pokój.

Głośnieki głosy Prezydenta z Placu Zwycięstwa, a potem leciał pod jasne niebo okrzyk potężny, bijący echem w ściany domów, lśniących wieżami biały. Na Placu Konstytucji tłum gęsty, święteczny stał słuchając. Ponad głowy błękitnym oddechem dwustu tysięcy urwany rytm przysięgi. Młodość Polski składa ślubowanie na wierność Konstytucji. Jest w tym ślubowaniu powaga historii, jest siła świadomości udziału w jej tworzeniu. A na placu, przez który za chwilę popłynie potok młodości — ludzie wpatrują się w urzekające, przepyszne piękno gmachów; w rzeźby zawieszane na tle modrego nieba, rzeźby lekkie i białe. Dla wielu jest obecność — ta pierwsza obecność na nowym Placu Konstytucji — jakby poetyckim w nieznanym, niewidzianym mieście. Jest odkryciem.

Prezydent na trybunie

Ulice nabrzmiewają stokrotnym echem okrzyków i oklasków. Już zbliżają się do Placu.

Witany hymnem narodowym przybywa Prezydent Bolesław Bieruta zajmując miejsce na trybunie honorowej. Prezydentowi towarzyszą członkowie Biura Politycznego KC PZPR, Marszałek Sejmu WL Kowalski, członkowie Rady Państwa, członkowie Rządu z premierem Cyrankiewiczem na czele, przedstawiciele Prezydium ZG ZMP, przedstawiciele WP, przedstawiciele stronnictw politycznych i organizacji społecznych, przewodnicy pracy i reprezentanci społeczeństwa stolicy.

Na trybunach honorowych obecni byli również członkowie Korpusu Dy-

Delegaci na Złot opuścili Warszawę

22 bm. w godzinach wieczornych delegaci na Złot serdecznie żegnani przez mieszkańców stolicy opuścili Warszawę, by powrócić do swych warsztatów, do pracy na roli, do książek, by rozpowszechnić w całym kraju hasła Złotu, by jeszcze wydatniej pracować i uczynić się dla dobra Ludowej Ojczyzny.

Z sali sejmowej

Gdy 22 bm. rano gromady rozpiętych, zarumienionych, rozemnianych chłopców i dziewcząt, co na swoich odcinkach pracy przodują, ubranych w zempowskie koszulki, bluzki żołnierskie, czy całkiem po cywilnemu, dążyły na Plac Zwycięstwa, gdzie rozpocząć się miał kulminacyjny punkt Złotu Młodych Przewodników Budowniczych Polski Ludowej — Sejm przysięgał na głosowanie nad Konstytucją Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

I szczerze się stało, iż Złot przodujący młodzieży zbiegł się z uchwaleniem Konstytucji. Właśnie ta zgromadzona w Warszawie z całej Polski młodzież będzie miała za zadanie — ona przede wszystkim — być dla młodzieży, która, której Konstytucja ramy prawne nadała, chronić, treść tę rozbudowywać, wiódąc Polskę do socjalizmu.

Porównuje się często Konstytucję 3-maja, która w swej epoce była wielkim prawem, do Konstytucji z 22 lipca 1952 r., która po raz pierwszy w dziejach Polski oddała władzę w ręce ludu pracującego miast i wsi.

Ci, którzy czynią to porównanie, zapominają, iż Konstytucja 3-maja była dziełem kilkuset zapaleńców, gdy zaś uchwalona Konstytucja Lipcowa jest dziełem całego narodu.

I nie myślę tu nawet o ogromnej liczbie obywateli, którzy brali udział w dyskusjach nad Konstytucją, czy po ogłoszeniu projektu nadsyłali swe uwagi lub poprawki.

Myślę o całym nieomal narodzie, o klasie robotniczej, o chłopach, o inteligencji pracującej, o tej wielkiej masie ludzkiej, która przez osiem czy siedem lat w ciężkim znoju wykładała rzeczywistość Polski Ludowej, a którą to rzeczywistość Konstytucja Lipcowa obejmuje w ogólne normy prawne.

Konstytucja, którą 22 bm. Sejm uchwalił, jest w swej istocie dziełem nie kilkuset zapaleńców, lecz wielomilionowej masy narodu polskiego.

Konstytucję tę nadał sobie lud pracujący miast i wsi, i daleko wybiegła ona poza mury sali sejmowej.

Sam przebieg posiedzenia?

Łoże na pierwszym piętrze wypełnione przewodnikami pracy i młodzieżą. Łoża dyplomatyczna pełna. Na parterze nowego pięknego gmachu Sejmu, w marmurowej sali, ozdobionej płakami czerwonych róż, dostojnicy państwowi oczekują przybycia Prezydenta Bieruta.

Wyjątkową uroczystość chwili podkreślały ordery Budowniczych Polski Ludowej. Nasi dostojnicy nie lubią

plomatycznego, członkowie przybyli na Złot delegacji SFME i przedstawiciele młodzieży z 28 krajów oraz poeta turecki — Nazim Hikmet i grupa zagranicznych architektów bawiących w Polsce.

Jeszcze chwila oczekiwania, ciżmy przerywanej jedynie kopotem sztandarów. Z okien gmachów okalających plac wychylały się setki głów. Właściciele nowych mieszkań wygodnie obserwowali błąd pochodu, który zbliża się już, brzmiały z oddali loskotem werbli, metalicznym głosem fanfary. Ponad szum zbliżającej się pierwszej fali pochodu, przewala się grom salw artyleryjskich. Biły wiatami działa, wieszcząc miastu początek najwspanialszego pochodu, jaki miasto nasze widziało.

Pierwsza fala wpłynęła gardzielią ulicy: szeroko, bujnie weszła najlepsza młodzież Polski na Plac Konstytucji, weszła pod ZMP-owskimi sztandarami, weszła ukwiecona, weszła ufna, roześmiana, weszła wnosząc ze sobą zdrowie, radość, dumę. Zapalnia się Plac, roziskrza młodziecią. Zaczynają najmłodsi, nie bardzo jeszcze od ziemi odróśli. I kwiaty, kwiaty, kwiaty: w dłoniach, zatknięte na czapki. Idą dzieci umajone i jak wiosna barwna. Długi sznur dziewcząt i chłopców nie starszych niż Polska Ludowa — niesie transparent: „Naprzód do socjalizmu”. Kiedy te najmłodszą forpocztę pochodu mijają trybunę, odrywa się grupa dzieci i migoczące marynarskimi kołnierzami bluzki pędzi z nareczami kwiatów. Wbiegają do Prezydenta i malutkie główki wyłaniają się zza obłite czerwienią balustrady. Prezydent bukiem kwiatów wita już następne szeregi, które idą równie, spowite barwami jak tęcza. Wchodzi ogromny oddział z werblami, paleczki migotliwie spadają w rytmie rytmu i mocnym. Echo niesie głos werbli i głos okrzyków wysoko ku górze. Tymczasem ryk motorów wali się z nieba głosem burzy. Ponad głowami idących harcerzyków, ponad placem tona błękit srebryste samoloty i piorunowo szybkie odrzutowce. Lecą szybko jak chłopciska marzenia. Najlepsi lotnicy, młode polskie orły defilują razem z młodzieżą — która objęła szesztoset polskich skrzydeł. Istnienie tych wspaniałych maszyn, sterowanych mistrzowską ręką, zapewnia krajowi spokojną i bezpieczną przyszłość tych ro defilują.

Uroda i wdzięk polskiej ziemi

Uroda i wdzięk naszej ziemi spłynęły razem z młodzieżą. Wysypują się zespoły taneczne w strojach pusz-

pobrzękać orderami. Dżis je przypięli.

Łopocząc państwową flagą nadjeżdża samochód wiozący Prezydenta Bolesława Bierutę. On też ma na piersi order Budowniczych Polski Ludowej. Którym jest. Wita się kolejno z wicemarszałkiem Zambrowskim, z premierem Cyrankiewiczem, z wicepremierem Mincem, ściska jeszcze czujną dłoń.

Wchodzi do budynku.

Na sali był nastrój niespotykany podniosły.

Postawie siedzieli wyprostowani, pełni napięcia, raz po raz bijące gorące brawa.

Na galerii nastrój był ogromnie gorący. Ludzie mieli wypieki na twarzach, byli wyraźnie wzruszeni. W pewnej chwili mój sąsiad dał mi siojkę w bok i rzekł zdenerwowanym szeptem:

— Ja bym im pokazał, jak się krzyczy na cześć Bieruta.

— Wal — rzekłem przechodząc mimo woli na „ty”, a on wychylił się i huknął:

— Niech żyje Prezydent Bierut!

Galeria podchwyciła okrzyk, który przenosił się na ławy poselskie i długo objął o marmurową ścianę sali. Konstytucję uchwalono jednogłośnie.

Polonia — Belgia 1:0 W HOKEJU NA TRAWIE

Polska, która bierze udział w turnieju hokeja na trawie w rozgrywkach o 5 miejsca w dół, rozegrała w poniedziałek mecz z Belgią. Spotkanie zakończyło się niesłusznym zwycięstwem Belgii 4:3. Sedzia zawodów uznał bramkę strzeloną przez Belgów po gwizdku.

Polska założyła protest. We wtorek Polska rozegrała drugi mecz z Belgią, zwyciężając 1:0 (0:0). Decydująca bramka padła na 3 min. przed końcem spotkania; piłkę dostał prawy łącznik M. Malkowak, który podbiłszy do linii bramkowej pisał do tytu J. Filnikow. Flink strzelił silnie w dolny róg z odległości 5 m.

KOCERKA W FINALE JEDYNEK

Wiosłarstwo polski T. Kocerka zakwalifikował się do finału jedynek, wygrywając repesaż w czasie 7:41.8 z doskonałym Amerykaninem Kelly. Polak wyprzedził Kelly'ego o 0.2 sekundy. tak że kolejność na mecie rozstrzygnięto dopiero zdjęcie fotograficzne.

W finale przeciwnikami Kocerki będą: Tlukalov (ZSRR), Fox (Anglia), Wood (Australia) i Stephen (Afryka Płd.).

czarnych Kurpiów, w góralskich pelerinach, w śląskich czapkach. Idą tańcząc, idą i tańczą śpiewając.

Idą długo. Ledwo przemknęła grupa, już wykwiła innym kolorem następny bukiet spódnicy, następna wiązanka tańców, inny rytm melodii. Ludzie, którzy patrzyli na to wspaniałe widowisko, chłoną piękno stworzone przez lud, piękno dobyte z ziemi zafalanych wsi, a tak dziś rozkwitłe i bogate. Korowód trwa. Oto wielka orkiestra malutkich harmonistów tnących marsza. Oto wreszcie najpiękniejszy kwiat w tym wieńcu pieśni i tańca — „Mazowsze”, oto basetla zespołów wielkopolskich, oto góralskie kobzy... Znikają wreszcie żegnani przez tłumy zachwycone, oklaskujące do upadłego. Pochód radości sunie dalej witany sercem i uśmiechem.

Głębokie szeregi, zwarte i mocne. Słonce przegłąda się w helmach, załamuje się iskrami na ostrzach kilofów. Krucze, purpurowe, śnieżne płoprusze górników. Nadchodzą synowie Śląska — chłopcy ze szlaku górniczych zwycięstw. Najlepsi spośród ogromnej armii młodych górników. Idą twardo jak twardy jest zawód, który chlubnie wzbogacał nowymi osiągnięciami. Są tu chłopcy zróżnicci z młodzieścią naszego górnictwa. Nowa kopalnia „Gigant”, kopalnia „Wesola” i „Ziemowit”. Te młode kopalnie należą do historii ich życia, które na zawsze się z nimi związało. Synowie Śląska idą lawą — tuż za górnikami. Dudni mocny krok hutników. Dzieci polskiej stali zadziwiają kraj ogromną ilością zobowiązań złotych. To oni bili rekordy starych martenowskich wyjadaczy. Niosą jako transparenty „Sztandary Pracy” — niejedni niesie je już na piersiach — niejedni nosi je już w sercu. Osobno idą młodzi z hut im. Bolesława Bieruta. Prezydent wychyla się z trybuny i bije brawo młodym budowniczym, najmłodszemu źródła stali. Huta Częstochowa wychowała zastęp przodowników w mieście, gdzie rosły ogniste zastępy bezrobotnych, ludzi bez jutra, ludzi bez nadziei — i bez marzeń.

W ogromnym zastępie dzieci Śląska nie brak i młodych z budowy magistralskiej. Setki, tysiące młodych rąk wkołysały się w złoisty piał Pustyni Błędowskiej, by stworzyć szlak, niosący pomoc kopalniom. Największą na świecie inwestycję górniczą stworzyli młode ręce. Mają ci młodzi szczególnie powód do dumy.

Znamień przyjaźni

Znikają ostatnie szeregi ze Śląska, jeszcze płyną piorunusze, makietki słynnych budów, kiedy wyrusza się żywa gwiazda, uformowana przez dziewczęta w czerwonych kostiumach, dźwigające na ramionach ogromny portret Stalina. Tak zaczął defiladę Wrocław. Defiladę odprawia przepiękną, mocno i wyraziście akcentującą polekskość piastowskich ziem nad Odrą i Nysą. Złewne białe kolumny idą w słonecznym, roześmianym pochodzie, niosąc symbole dzieł Lenina i Stalina — dzieł które są przyjaźni, doradczą i źródłem rozwoju ideowego i moralnego młodzieży.

Młodzież Dolnego Śląska, młodzież granicznych ziem niesie obok naszych narodowych sztandarów sztandary sąsiada zza Odry i Nysy — trójkolorowe sztandary Niemieckiej Republiki Demokratycznej. Młodzież granicznych ziem niesie portrety Wilhelma Piecka. Jest w tym symbolicznym połączeniu — wspaniały przykład narodzin nowej epoki — nowego kształtu stosunków między pokojowymi demokracjami Niemcami a Polską. Niemieckie sztandary nad głowami studentów z Wrocławia, robotników z Brzegu i górników z Turowa, chłopów orzących ziemię nad Odrą — to znamie przyjaźni łączącej tak, jak łączący jest pokój.

Przepląta przed naszymi oczami powódź sztandarów. Idą oliwkowe szeregi w mundurach, przeplatają rozpięte kolumny z zielonych łąk ziemi lubuskiej, z winnic Zielonej Góry. Trzymają się w braterskim serdecznym uścisku dłonie

traktorzystów ze spółdzielni produkcyjnych, młodych chłopów z młodymi robotnikami dalekiego Dychowa, gdzie rzeka skuta wolą ludzi porusza turbiny elektrowni.

Tuż ich jest! Ileż miejsc reprezentują! Kiedy idą, widz zdumiewa się, że tak bogata w młodość, świetna młodość jest nasza ziemia, że tak bogata jest w miłośca, gdzie młodość ta krzepnie i męźnie w walce o szczęście, o przyszłość dla siebie i kraju.

Cmł się w oczach od widoków co chwila zmieniających, co chwila innych. Placem rządzi pieśń, radość, triumf najlepszej młodzieży Polski, której Warszawa oddaje hołd. Godziny mijają, a pochód rozwija się, jak utkana kwiatami wstęga. Białystok, Olsztyn, Kraków... Stary Kraków z lajkoniem i młody Kraków, który ma w herbie wielkie piece Nowej Huty. Nowa Huta zgarnęła młodzież szeroką hutniczą dłońią, zgarnęła z zapadłych wiosek zapomnianych i dalekich.

Dziś kwitnie ta młodzież w Warszawie, dziś zadziwia tężyzną i rozmachem podobnie, jak Dwory, jak Jaworzno. Spłatają się szeregi z nazwami, które są już w Polsce symbolem uprzemysłowienia.

Jak pięknie wyglądają!...

Pochód młodzieży łądzkiej. Pochód marynarzy z Gdańska i Szczecina witają trybuny owacją. Jak pięknie wyglądają! Idzie od tej młodzieży ubranej barwnie powiew dalekich szlaków morskich, powiew tężyzny, sily, idą rybacy kaszubscy w zwartej grupie, ubrani w rybackie stroje. Idą rozkołysanym krokiem ludzi morza.

Młodość moralnie zdrowa, odważna, umie kpić i wyśmiewać. Pochód wiodł przed oczy widza żałosne kukły, lokalne figury amerykańskich marionetek: Ridgway i szczyry, Ridgway i bakterie.

Szły kreatury imperializmu — wyszydzone, wyśmiane, otoczone pogardą, zmiecione na bok przez fale młodości, która idzie rozpięta, ufna w sily obozu pokoju, co tak właśnie młodzież rodzi i wychowuje. Znowu płyną sztandary Światowej Federacji Młodzieży Demokratycznej oraz emblematy Komsoomu. Plac skanduje na cześć bogatszej bratniej młodzieży radzieckiej.

Zbliża się koniec pochodu; zamykają go kolumny sportowców. Mieni się w oczach piękno tych szeregów. Smukłe młode sylwetki, zgrabne, harmonijne, rozciąły przed Warszawą to wszystko, co daje sily i zdrowie — słoneczna radość stadionów i boisk.

Rozpływa się w oczarowanych ulicach ten najpiękniejszy pochód, jaki widziała Warszawa. Zostaje w pamięci ludu stolicy — wspomnienie niezatarte, wspomnienie dające głęboką radość, spokój i miłość dla tych setek tysięcy młodych chłopców i dziewcząt, które niosły ze sobą uśmiech i przyjaźń ze wszystkich krańców Polski.

VIII rocznicę Wyzwolenia młodość uświetniła, dała przeglad sil, które coraz szerzej i mocniej idą do walki o szczęście naszej Ojczyzny. Cześć tej młodości. Niech rośnie i męźnie. Niech wyniesie do swych domów serce Warszawy i swoje serce w zamian zostawi.

Tadeusz Jackowski

W dniu Święta Odrodzenia — w dniu Święta Konstytucji

Potężne manifestacje w całym kraju

22 bm. — w dniu Święta Odrodzenia w całej Polsce odbyły się manifestacje ludności, podczas których transmitowane było przez radio przemówienie Prezydenta Bierutę oraz ślubowanie 200 tys. Młodych Przewodników — Budowniczych Polski Ludowej. Ludność całego kraju radośnie przyjęła wiadomość o uchwaleniu przez Sejm Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. We wszystkich miastach odbyły się pochody oraz zabawy i występy artystyczne.

W dniu Święta Odrodzenia na wielkim stadionie „Stali” w Katowicach odbyła się manifestacja młodzieży. Po wysłuchaniu transmitowanego

Depesze w rocznicę Odrodzenia Polski

Do Towarzysza BOLESŁAWA BIERUTY
Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej

Warszawa

Pozwólcie mi, Szanowny Towarzyszu Prezydencie, abym z okazji ósmej rocznicy wyzwolenia Polski przez sławną Armię Radziecką, słóżył Wam oraz całemu Narodowi Polskiemu pozdrowienia i życzenia całego pracującego ludu Czechosłowacji jako też, moje własne. Niechaj nadal rozwija się i krzepnie nasza współpraca przy budowie socjalizmu, która w mocnym oparciu o niezmierną i ofiarną pomoc Związku Radzieckiego stanowi wielką sily przyczyniającą się do wzrostu, wzmocnienia i zwycięstwa Światowego Obozu Pokoju.

KLEMENT GOTTWALD.

Do Prezydenta Rzeczypospolitej
Towarzysza BOLESŁAWA BIERUTY

Warszawa

„W ósmą rocznicę Dnia Wyzwolenia oraz narodowego i społecznego Odrodzenia Polski Ludowej składam Wam, Rządowi i Narodowi Polskiemu w imieniu Niemieckiej Republiki Demokratycznej oraz swoim własnym, przyjacielskie pozdrowienia i najlepsze życzenia wielkiej przyszłości Waszego Kraju”.

Po omówieniu osiągnięć polskiego ludu pracującego na polu budownictwa socjalizmu, depesza głosi:

„Ogólnopolska Konferencja dla pokojowego rozwiązania problemu niemieckiego była ponownym dobitnym dowodem, że Rząd i polski lud pracujący szczerze i przyjaźnie popierają pokój miłującą ludność niemiecką w walce przeciwko uwłocznieniu rozbiła Niemiec, w walce o sprawiedliwy traktat pokojowy. Ścisłe związani z potężnym i niewydejonym Związkiem Radzieckim oraz z silnym obozem pokoju, któremu przewodzą, niemieccy i polscy patrioci ramie przy ramieniu przegrodzą imperialistycznym podżegaczom wojennym drogę do nowej, trwałej wojny światowej”.

WILHELM PIECK

Prezydent Niemieckiej Republiki Demokratycznej.

Ponadto depesze nadesłali: Prezydent Republiki Czechosłowackiej, A. Zapotocky; wicepremier Rządu i min. Spraw Zagr. Republiki Czechosłowackiej, V. Siroky; Prezes Rady Ministrów NRD, O. Grotewohl; min. Spraw Zagr. Centralnego Rządu Ludowego Chińskiej Republiki Ludowej, Czou En-lai; min. Spraw Zagr. Demokratycznej Republiki Vietnamu, Huang Minh Giam.

„Ślubujemy Tobie, Ojczyzno!”

Uczestnicy Złotu witają uchwalenie Konstytucji

Zdaje się widzowi, że to już chyba wszyscy uczestnicy Złotu, a jednak nadchodzą wciąż nowe i nowe kolumny młodzieży, zapalając Plac Zwycięstwa. Oto trzeci dzień Złotu, dzień najbardziej uroczysty: złożenie ślubowania w imieniu młodzieży całej Polski.

Spójrzmy z wysokości trybuny honorowej. Po prawej stronie, wzdłuż Królewskiej, formuje się jakby wzgórze — czerwone, białe-czerwone i niebieskie flagi na wysokich drzewach, zgrupowane w kwadraty, pełne przewyższonych słonecznym barw. Środkiem przesuwa się wielotysięczna niekończąca się fala głów, przybranych charakterystycznymi, złotowymi czapczkami. Po lewej jakby w dół stają najmłodsi uczestnicy Złotu, harcerze i harcerki. Ta platanina kolorów i wesółch twarzy przetykana jest gestami transparentami, nad wszystkimi zaś unosi się wielkie, białe-czerwone sztandary.

— Gdzie? Gdzie? Prezydent, o, przyjechał! Wchodzi na trybunę! — szepty płyną przez tłum. I wybuchają oklaski. Oklaski gęste, zrazu bezładne i burzliwe, później rytmiczne, jak skandowanie „Bie-rut, Sta-lin, Po-koj”. Las rąk, wzniesionych do góry. Sztandary kłonią się przed dźwiękami Hymnu Narodowego. Prezydent w otoczeniu członków Rady Państwa, KC PZPR i Rządu zajmuje miejsce na trybunie honorowej.

Jest uśmiechnięty, lecz wyraźnie wzruszony. Przybył przeleć przed chwilą z Sejmu, gdzie dokonał się wielki akt historyczny: uchwalenie Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Przed Prezydentem stoją ci, którym Konstytucja gwarantuje szcze-

śliwą przyszłość, ci, którzy przede wszystkim będą umacniać i rozwijać prawa wielkiej karty ludu polskiego, Przed Prezydentem stoi młodzież.

Pierwsze słowa przemówienia dotyczą uchwalenia Konstytucji. „Nie była daremna ciężka i długa walka naszych ojców, nie daremne były krew i znoj tych, którzy za wolność i zwycięstwo ludu polskiego oddali swe życie. Przynoszą i przynosić będą w coraz większym stopniu obfity plon pracy i wysiłki całego dzisiejszego pokolenia przodowników i budowniczych Polski Ludowej” — mówi Prezydent.

Dalsze słowa — „Wasz Złot jest apelem młodych patriotów do całego narodu” — przyjmują młodzież gorąco owacją. Wszyscy są przejęci powagą chwili i poczuciem dumy z zaszczytu, jaki młodzieży przypadł w udziale. Cały naród porwał za sobą, poruszył go entuzjazmem młodości — oto ambicja, godna młodych w socjalistycznym ustroju.

Kończy Prezydent swoje przemówienie. (Pełny tekst podajemy na str. 1-ej). Kończy je słowami: „Nasza ukochana Ojczyzna — Polska Rzeczypospolita Ludowa — niech żyje!” Grzmot oklasków gęstszy hejnał złotowy. Młodzież przystępuje do ślubowania.

Dwieście tys. głosów powtarza jednocześnie tekst przysięgi. (Podajemy ją na str. 1-ej). Dwa palce wzniesione do góry, postać wypreżona, powaga i skupienie w twarzy. Sztandary nieruchomieją. Uroczyste brzmie przysięga.

Potężny śpiew Hymnu SFMD kończy manifestację.

Teraz młodzież rusza na defiladę, zmierzającą ku sercu nowej Warszawy — ku Placowi Konstytucji.

Wyniki IV dnia Olimpiady

POLSKA — BELGIA 1:0

W HOKEJU NA TRAWIE

Polska, która bierze udział w turnieju hokeja na trawie w rozgrywkach o 5 miejsca w dół, rozegrała w poniedziałek mecz z Belgią. Spotkanie zakończyło się niesłusznym zwycięstwem Belgii 4:3. Sedzia zawodów uznał bramkę strzeloną przez Belgów po gwizdku.

Polska założyła protest. We wtorek Polska rozegrała drugi mecz z Belgią, zwyciężając 1:0 (0:0). Decydująca bramka padła na 3 min. przed końcem spotkania; piłkę dostał prawy łącznik M. Malkowak, który podbiłszy do linii bramkowej pisał do tytu J. Filnikow. Flink strzelił silnie w dolny róg z odległości 5 m.

KOCERKA W FINALE JEDYNEK

Wiosłarstwo polski T. Kocerka zakwalifikował się do finału jedynek, wygrywając repesaż w czasie 7:41.8 z doskonałym Amerykaninem Kelly. Polak wyprzedził Kelly'ego o 0.2 sekundy. tak że kolejność na mecie rozstrzygnięto dopiero zdjęcie fotograficzne.

W finale przeciwnikami Kocerki będą: Tlukalov (ZSRR), Fox (Anglia), Wood (Australia) i Stephen (Afryka Płd.).

Polska dwójka ze sternikiem Lorene — Thomas, ster. Michalski nie weszła do finału, zajmując w repesażu drugie miejsce za Danią. Czas Polaków 8:00.9, Dani 7:57.2.

SUKCES CZWÓRKI BEZ STERNIKA

W repesażu wiosłarskim polska czwórka bez sternika pokonała w czasie 6:43 osady Saary i Austrii i zakwalifikowała się do finału, w którym spotka się z Anglią, Finlandią, Francją i Jugosławią.

GYMNASTYKA KOBIET

Polska drużyna stanęła do walki bez Reindowej, która zachorowała na zapalenie obojczyka. W I grupie po ćwiczeniach obowiązkowych (równoważnia, skok przez konia i ćwiczenia wolne) prowadzi Węgry 223,10 przed Szwecją 212,68 i Polską 209,32. W klasyfikacji indywidualnej uplasowało się na czole 6 Węgerek.

GRAJ WYELIMINOWANY

Półfinały na 5000 m. wygrali Mil-moun Fr. 14.19. (3. Reiff 14.23.8), Schade (N. zach.) 14.15 rek olimp. i Anu-fiew ZSRR 14.23.8, trzeci Zatopek 14.26.04. Do finałów wchodził po 5 zawodników. Graj startował w II przedbiegu i odpadł.

Polak zajął 7 miejsce, uzyskując jednak doskonały jak na jego możliwości czas, najlepszy powojenny wynik w Polsce — 14:30.0.

NIEPOWODZENIA POLAKÓW W BIEGU NA 200 M

W eliminacji na 200 m odbyło się 16 przedbiegów, z których do międzybiegów kwalifikowało się po dwóch zawodników Mach, Sta-zyk i Budzyński zakwalifikował się do międzybiegów, gdzie jednak odpadł.

ZWYCIĘSTWA GYMNASTYKÓW RADZIECKICH

W gimnastyce drużynowej mężczyzn gimnastycy radzieccy zajęli 1 miejsce 374.40 pkt. przed Szwajcarią 367.25 i Finlandią 364.25. Na 6 miejscu znaleźli się Węgry, na 7 Czechosłowacy, a Polska zajęła 13 miejsce.

Konkurencja Indywidualna (12-bój): 1) Czukarin (ZSRR) — 115.70, 2) Szaginian (ZSRR) — 114.95, 3) Stader (Szwajc.) — 114.75, 4) Muratow (ZSRR) — 111.70.

100 M. BEZ BLANKERS KOEN

Wobec choroby Blankers Koen (zakazanie krwi) final 100 m. kobiet dla wy-nik: 1) Jackson (Australia) 11.5, 2) Hansejara (Afr. Pol.) 11.8, 3) Strickland (Austral.).

REKORD OLIMPIJSKI W DYSKU

Wyniki finału: w dysku mężczyzn: 1) Iness (USA) — 55.03 (rek olimp.), 2) Consolini (Wł.) — 53.78, 3) Dillon (USA) — 53.28, 4) Gordien (USA) — 52.68, 5) Klica (Węg.) — 51.13, 6) Grigaiska (ZSRR) 51.13.

WHITFIELD MISTRZEM NA 800 M

W finale biegu na 800 m: 1) Whitfield (USA) — 1:49.3, 2) Wint (Jamaika) — 1:49.4, 3) Uitzelner (Niem. zach.) — 1:49.7.

REKORDOWE SKOK

szkoła dla dziewcząt. W większych miastach województwa powstają szkoły dla wychowawców i nauczycieli. Liczba dzieci do szkół wzrosła ze 142 przed wojną, do 440, a przy końcu wojny, Planu 6-letniego osiągnie 1000.

ROSNA NOWE, PIĘKNE MIASTA

Rozrastają się i powiększają miasta Kielceczyny. Obok dawnych miast, których dzielnie wyrastają nowe, powstają robotnicze, które niejednokrotnie pomyślane są w inną stronę w przyszłość mają stanowić miejsca nowych socjalnych miast. W Kielcach, Radomiu, Ostrowie, w Świdzie, Skarżysku, Ostrowie, już wiele dużych gmachów, w których zamieszkał najbiedziej ludność mieszkając. Rozbudowa nie tylko istniejące już miasta, ale i miejsc dawnych i nowych gmachów, niedźnych chałup powstają nowe osiedla. Przykładem tego jest powstający ośrodek Wierzbny, w budowane już wiele gmachów mieszkalnych. Ogólnie w Kielceczynie od 1945 do końca wojny

W ostatni dzień Złotu miałam miejsce w pochodzie wolontariuszy. Opowiadają mi o defiladach, rozdzielni z bliska. Przecież ja też dzieliłam się wrażeniami — mi, u wytrudziłam ze Starachowic. Tymczasem zbliżyłam się do tów CWKS. Tutaj powinien być nie naszej wspólnej wędrówki — nie — dziwnie polubiłam ich dów — zostaje z nimi. Z nami nie patrzę na mecz siatkówki. Potem spotkaliśmy się jancz nadwiślańskim karnawale

— Minął wieczór nad Wulę ty dni Złotu. Minęło święto — i nica PKWN — Słubowal. Wpę zespólni jedną myśl — dalsz chanego kraju — złożyli pę Wrodo do Starachowic: i Bawski i Ogonowski i wiole w nych, wrodo do wszystkich miasteczek i wsi delegaci do Warszawy.

A Złot będzie dla wszystkich gnałem: „Najlepsi na star — truć!

WANI
NIKOW KIE-
INISISTOW
ENTOWA W
SIUSARZY
CIESLIK MO-
MENTOWNIA
y k Radomia,
na pracowni
bert z Włocław-
ka Dzień Pi-
k 4940-0

OBNE

na terenie gm.
miejscowości
z P. G. R. N.
styczna. W
p 16370-1

legitymacje fa-
5064 wydana
w w
na nazwisko W-
ieliz zamiesz-
ka, gm. Jed-
p 16373-1

legitymacje fa-
4227, przepu-
st bilec miesz-
rodowy wyda-
klady Metalo-
na na nazwisko
ski, Sieniew-
Wielogóra

Zgubione legityma-
cyjne Zakłady Me-
wych im gen. Wł.
Radomiu. Nr mat.
Michalska Teodora.
p 16372-1

Zgubione kartę me-
Na Nr 3049 wyda-
B. E. Radom-
Maj Tadeusz i ka-
wedzkiego 1938, po-
wanie ankiety (na-
wej Nr 4103). p 16371-1

Zgubione legityma-
cyjne Nr 4331 wy-
w dlażarów wyda-
Zakłady Metalow-
na na nazwisko Fu-
ward. p 16374-1

Zgubione prawo j-
4574/46 wydana pro-
wiał Rochu Kłob-
Warszawa. Na
Dąbrowski Antoni.
p 16375-1

Zgubione przepu-
st na Nr 3795 wyda-
Z. M. Radom na
Gajda Helena. p 16376-1

**Czytacie „Proble-
my”**

[illegible]